

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257055
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6125257055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 1.945,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/36/2025-101 zo dňa 31. októbra 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.945,41 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 21.12.2024 do zaplatenia zo sumy 1.945,41 Eur (výrok I.). Vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Vzťah sporových strán žalobou uplatneného nároku kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „Zákon o PZP“) na náhradu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu prešiel z poškodeného postúpením podľa § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o PZP tak konštruuje na rozdiel od § 823 OZ priamy nárok poškodeného (§ 2 ods. 2 písm. d/ Zákona o PZP) proti poisťovateľovi (§ 2 ods. 2 písm. d/ Zákona o PZP) má náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla za ktorú zodpovedá poistený (§ 2 ods. 2 písm. f/ Zákona o PZP).

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 25.08.2024 došlo v Tepličke nad Váhom k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidla Škoda Kamiq, ev. č. A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola B. C. (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, ev. č. D. a v danom čase povinne zmluvne poistením u žalovaného. V dôsledku dopravnej nehody si poškodený za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla zapožičal náhradné vozidlo u žalobcu po dobu zotrvania jeho poškodeného vozidla v autoservise, a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla č. 482/301 zo dňa 26.08.2024, v zmysle ktorej žalobca poskytol poškodenému vozidlo od 26.08.2024 do ukončenia opravy, t.j. do 08.11.2024 za denné nájomné 60,- Eur bez DPH. Poškodený mal prenajaté vozidlo po dobu 75 dní. Faktúrou

č. 240652 žalobca vyúčtoval sumu 3.375,- Eur bez DPH a 4.050,- Eur s DPH za prenájom vozidla. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku vo výške 4.050,- Eur s DPH dňa 08.11.2024 na žalobcu a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2024 uvedené oznámil žalovanému. Žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.11.2024 uzavretou medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom, čím došlo k platnému postúpeniu pohľadávky vo výške 4.050,- Eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona o PZP, ako náhradu účelne vynaložených nákladov na nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 25.08.2024 na vozidle Škoda Kamiq. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplynulo, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom postupník si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

3. Na základe predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky teda došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky, pričom zároveň prebehlo započítanie časti fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s dohodnutou odplatom za postúpenie pohľadávky. Pohľadávka poškodeného mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok škodovej udalosti. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný po postúpení pohľadávky v rozsahu uplatnenej náhrady škody plnil čiastočne priamo žalobcovi, to znamená on sám v danom čase uznal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

4. Žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti vyhotovil Oznámenie o poistnom plnení dňa 05.12.2024 a uhradil žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného sumu 2.104,59 Eur. Priznaná suma mala zodpovedať prenájmu náhradného vozidla po dobu 73 dní, keď žalobcovi nepriznal náhradu za prenájom vozidla za dni 07.11.2024 a 08.11.2024, pretože sa jednalo o dobu po oprave motorového vozidla a priznal denný nájom vo výške 28,83 Eur s DPH. Spornou teda ostala otázka nutnosti a účelnosti doby nájmu náhradného vozidla za dva dni po oprave motorového vozidla a suma nájomného nad žalovaným určenú primeranú sumu nájomného za deň.

5. Účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opäťovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo. Bolo nesporné, že k nehode došlo dňa 25.08.2024, pričom poškodený o možnosť disponovať s vozidlom prišiel v čase, keď vozidlo nechal opraviť v autoservise 26.08.2024. Na uvedené nadväzovalo uzatvorenie nájomnej zmluvy na prenájom náhradného vozidla dňa 26.08.2024. Bola teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným a túto skutočnosť žalovaný v konaní ani nerozporoval. Žalovaný urobil spornou účelnosť doby nájmu užívania náhradného vozidla v rozsahu dvoch dní, a to 07.11. a 08.11.2024. Má za to, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky nájmu podľa nájomnej zmluvy zákazkového listu a faktúry spoločnosti GALIMEX. Zdôraznil, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Bolo preukázané, že žalovaný vystavil krycí list dňa 08.11.2024, načo nadväzovalo aj zotrvanie poškodeného motorového vozidla v autoservise. Z faktúry spoločnosti GALIMEX vyplýva, že bola vystavená dňa 06.11.2024, to znamená v tomto termíne malo byť poškodené motorové vozidlo opravené. Vydané opravené vozidlo bolo poškodené 08.11.2024, t.j. po vystavení krycieho listu zo strany žalovaného. Až po vystavení krycieho listu a jeho doručenie autoservisu, mohol poškodený prevziať vozidlo do svojej dispozície a teda ho aj reálne užívať. Nemožno požadovať od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a na zabezpečenie svojich životných potrieb si prenajal náhradné vozidlo, aby vopred uhradil vysokú sumu za opravu vozidla (10.476,22 Eur), pokiaľ toto plnenie malo byť kryté poistným plnením. Krycí list sa používa pri poistnej udalosti a tento vystavuje poisťovňa po poistnej udalosti, aby autoservis mal istotu, že dostane svoje peniaze a môže bez zábran vydať vozidlo po oprave zákazníkov. Nebolo preukázané prerušenie príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného. Podstatná je celá doba nájmu náhradného vozidla, ktorý nájom bol zabezpečený za dobu, po ktorú nemal poškodený k dispozícii v dôsledku škodovej udalosti svoje vlastné motorové vozidlo. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34. Poškodený mal teda k dispozícii svoje motorové vozidlo 08.11.2025 a takéto v praxi zaužívané konanie medzi autoservismi a poisťovňami nie je možné prenášať na ťarchu subjektu, ktorý bol nedobrovoľne nútený odovzdať svoje motorové vozidlo do servisu za účelom opravy a teda ktorý nedobrovoľne prišiel o možnosť svoje motorové vozidlo využívať. Rovnako poukázal na Nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 291/2023 ako aj III.ÚS

322/2025, v ktorom okrem iného Ústavný súd SR uviedol, že je neudržateľná argumentácia krajského súdu o tom, že skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla má preukazovať poškodený. Poškodený účelnosť trvania nájmu preukázal tvrdením toho, že vozidlo mu bolo odovzdané až v deň doručenia krycieho listu poisťovne.

6. Žalovaný ďalej rozporoval povinnosť zaplataenia nájomného v rozsahu uplatnenej výške denného nájomného 54,- Eur s DPH, za ktorým účelom predložil cenníky autopožičovní. Vo vzťahu k týmto cenníkom autopožičovní je potrebné jednoznačne preukázať nadhodnotenie sumy nájomného vo vzťahu k cenám nájmov ponúkaným s ohľadom na lokalitu (Žilina), čas (26.08.2024 – 08.11.2024) a reálnu dostupnosť motorového vozidla. Okrem toho nie je možné bez ďalšieho iba porovnať ceny nájmu vyplývajúce z cenníkov na internete, ale na nájom v tomto smere je nutné pozeráť zo širšieho hľadiska, to znamená na všetky podmienky, ktoré autopožičovňa má. Žalovaný sa sám a bez riadneho zdôvodnenia rozhodol považovať ním uvedenú cenu denného nájmu 28,83 Eur s DPH za obvyklú. Nie je povinnosťou poškodeného po tom, čo bolo jeho vozidlo poškodené v dôsledku dopravnej nehody, ktorú nezapríčinil, vykonávať prieskum trhu a vyhľadávať požičovňu s najnižšou sadzbou denného nájmu motorového vozidla porovnateľného s poškodením motorového vozidla. Žalovaným predloženými cenníkmi nie je možné ustáliť s istotou, či sa jedná o cenu konečnú, či napríklad autopožičovňa nevyžaduje zloženie depozitu a v akej výške. Pokiaľ z predložených cenníkov vyplýva suma denného nájmu nižšia pri dlhšej dobe prenájmu, tak na tu ani nie je možné prihliadať vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu. V predmetnom prípade pri uzatváraní zmluvného vzťahu nebolo možné vopred ustáliť dobu trvania zmluvy, ktorá by eventuálne mohla mať vplyv na cenu prenajímaného vozidla. Žalovaný nepredložil ani len úplné cenové ponuky s podmienkami nájmu, na základe ktorých by súd mohol dospieť k vyhodnoteniu neprimeranosti dohodnutej ceny nájmu. Teda predložené cenníky nemožno považovať za objektívny a úplný prieskum trhu, keďže z nich nevyplýva, že by predmetné cenníky odzrkadľovali skutočné náklady, ktoré by poškodený reálne musel vynaložiť. Pritom platí, že ceny denného nájomného sú odvodené od viacerých premenných (trvanie doby nájmu, uhradenie zálohy a podobne). Žalobca v reakcii na čiastočné cenníky predložené žalovaným predložil obchodné podmienky spoločnosti MIPA Rent (spoločnosť MIPA Slovakia, s.r.o.), z ktorých vyplýva, že poškodený musí vopred uskutočniť úhradu zálohy vo výške uvedenej v zmluve, pričom zmluva sa uzatvára na dobu určitú s vopred určeným ohraničením dĺžky nájmu, keď v predmetnom prípade poškodený nemal vedomosť, po akú dobu zotrvá jeho vozidlo v autoservise a nebolo to možné vopred určiť. Je teda zrejme, že pri uvedených podmienkach za poškodeného situácie nebolo možné uzatvoriť zmluvu o nájme s touto spoločnosťou. Žalobca okrem toho vo vzťahu k ostatným predloženým častiam cenníkov v iných autoservisoch produkoval skutkové tvrdenia, ktoré žalovaný nepoprel (súdu neboli predložené obchodné podmienky ostatných spoločností). Pri auto požičovni IMPA Žilina žalobca uviedol, že sa vlastne jedná o servis, ktorý svojim klientom v prípade, keď si u nich nechávajú opraviť vozidlo, poskytnú možnosť zapožičania si náhradného vozidla, čo vyplýva z údajov uvedených na ich stránke (z predloženej snímky obrazovky vyplýva vyjadrenie: „Požičajte si od nás vozidlo, kým my to Vaše opravíme ... pri využití našich servisných služieb Vám radi poskytneme náhradnú mobilitu“). Poškodený si však vozidlo nechal opraviť v autorizovanom servise GALIMEX, teda je zrejme, že si nemohol požičať vozidlo od servisu IMPA. Vo vzťahu k požičovni TODOS je nutné konštatovať, že sa jedná o požičovňu so sídlom mimo Žiliny, to znamená na inom mieste, preto nie je možné dospieť k záveru o porovnávaní vozidiel v danej lokalite. Žalovaný uskutočnil priemer hodnôt z predložených častí cenníkov a uvedenú sumu ustálil ako sumu zodpovedajúcu účelnému dennému nájomnému. Takýto postup je neprijateľný, keď pri odobrení takéhoto postupu by nastala situácia, že by si poškodená prenajala vozidlo spoločnosti MIPA Rent, ktorého čiastočne cenník ponúkal za sumu 34 Eur nájomné, avšak aj tak by nezodpovedalo požiadavke žalovaného, ktorý konštatoval účelnosť iba čo do výšky 28,83 Eur s DPH. Ako už uviedol suma denného nájmu musí zodpovedať cene nájmov v danej lokalite a čase, pričom sa musí odvíjať od sumy vozidiel, ktoré sú reálne dostupné pre možnosť nájmu náhradného vozidla. Podstatné sú všetky podmienky, a to vrátane toho, či požičovňa je ochotná prostredníctvom postúpenia pohľadávky inkasovať nájomné priamo od poisťovne, či požaduje zálohu, úhradu vopred, či je ochotná akceptovať vymedzenie neurčitej dĺžky nájmu viazanú na opravu vozidla. Žalovaný nepreukázal, že by bolo možné v danom mieste a čase prenajať vozidlo pri ním tvrdenej sadzbe denného nájomného za podmienok porovnateľných s autopožičovňou SetCar sk, a.s., preto vyhodnotil jeho námietku ako nedôvodnú.

7. Napokon žalovaný tvrdil, že poškodený si zapožičal vozidlo inej kategórie (poškodené vozidlo Škoda Kamiq, ktorá podľa žalovaného patrí do nižšej strednej triedy a prenajaté vozidlo Škoda Octavia, ktoré patrí do strednej triedy). Žalovaný však nepreukázal, že by denná sadzba určeného nájomného bola

nadhodnotená aj z dôvodu prenájmu náhradného vozidla tvrdenej inej kategórie a nezodpovedala cena denného nájmu pri porovnatelnom vozidle s poškodeným vozidlom, preto túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

8. Nezistil žiadny dôvod nepriznať žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného náklady nájmu v plnej fakturovanej výške, pokiaľ žalovaný namietal dobu trvania nájmu náhradného vozidla a výšku denného nájomného. Poškodený prenájomom vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poisťovnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poisťovnej udalosti. Nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jej vozidla, a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Nebolo by preto spravodlivé, aby pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla bolo plnenie poisťovne poškodenému/resp. jeho právnenému nástupcovi podmieňované splnením ďalších podmienok nevyplývajúcich zo zákona. Zároveň poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/88/2023, v ktorom konštatoval, že servis je oprávnený či už na zmluvnom základe, resp. ex lege zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady opravy. Zároveň konštatoval, že dôkazné bremeno prechádza na žalovaného, z dôvodu kráteného nároku na náhradu škody, keďže práve žalovaný má z uvedeného konania priaznivé právne následky (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 38/2015). Poisťovateľ, ktorý v rámci šetrenia poisťovnej udalosti neuzná poškodeným uplatnenú a dokladmi preukázanú náhradu škody a kráti poisťné plnenie, musí preukázať dôvodnosť takéhoto postupu a uniesť dôkazné bremeno. V tomto prípade bolo na žalovanom, aby preukázal dôvodnosť krátenia poisťného plnenia.

9. Pokiaľ ide o úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutie lehoty na poskytnutie poisťného plnenia, t.j. od 21.12.2024, keď posledný deň, kedy mohol žalovaný žalobcovi poskytnúť plnenie je po uplynutí 15-dní odo dňa skončenia šetrenia poisťovnej udalosti (skončené 05.12.2024) v súlade s § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalobca si priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP proti poisťovni. Pokiaľ poisťovňa nespĺni svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poisťné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorej základ je daný § 517 ods. 2 OZ. Nejedná sa o nárok, ktorý konštitutívne vytvára súd svojím rozhodnutím, súd iba deklaruje povinnosť žalovaného plniť v súlade so zákonom. Práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného plnenia dostane do omeškania, preto v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania odo dňa 28.03.2025 (správne malo byť 21.12.2025 – ako je to uvedené vo výroku a na začiatku odôvodnenia v bode 64. – poznámka odvolacieho súdu), t.j. odo dňa, kedy žalobca žiadal, keď k omeškaniu došlo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa skončenia prešetrenia poisťovnej udalosti v súlade s § 11 ods. 7 zákona o PZP a s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 309/2020.

10. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

11. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Naďalej rozporoval nájmomné za dni 07.11.2024 a 08.11.2024, keď faktúra bola vyhotovená dňa 06.11.2024, čo znamená, že oprava motorového vozidla bola ukončená v uvedený deň a že denné nájmomné náhradného vozidla uplatnené žalobcom sa týkalo motorového vozidla inej, vyššej kategórie, ako bolo poškodené, čo preukázal náhodne vybranými cenníkmi autopožičovní. Má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nárok na náhradu škody náležite nepreukázal. Výška skutočnej škody nepredstavuje sumu fakturovanú prenajímateľom náhradného vozidla, ale naopak je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla rovnakej kategórie ako poškodené motorové vozidlo. Vychádzal zo záverov Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/3911/2007 ako aj Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/124/2017 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015. Pri účelnosti nákladov treba vychádzať z časového a cenového hľadiska. Cena nájmu náhradného vozidla prenajatého poškodenou totiž prevyšuje priemerné ceny iných požičovní za nájom rovnakého automobilu v rovnakej dĺžke trvania nájmu. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že bol odôvodnený aj nájom náhradného vozidla od 07.11.2024 do 08.11.2024 a v tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenia zák. č. 222/2024 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, keď v zmysle § 19 ods. 2 tohto zákona daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby. Ak autoservis vystavil

faktúru 06.11.2024 je zrejmé, že v zmysle citovaných ustanovení bola v totožný deň dodaná aj služba spočívajúca v oprave poškodeného vozidla žalobcu, keď v zmysle § 72 ods. 1 písm. a) cit. zákona platiteľ je povinný vyhotoviť faktúru podľa tohto zákona pri dodaní tovaru alebo služby. Z odôvodnenia rozsudku sa navyše javí, že súd prvej inštancie zákon o DPH nepovažoval za podstatný pre posúdenie oprávnenej dĺžky nájmu, keďže tento predpis vo veci vôbec neaplikoval. Preto dôležité je posudzovať objektívne kritéria, tzn. kedy najskôr bol žalobca oprávnený vyzdvihnúť si svoje vozidlo z autoservisu a týmto dňom je deň dodania služby spočívajúcej v uskutočnení opráv poškodeného vozidla. Ak by sa mal akceptovať názor súdu prvej inštancie, že dôležitý je deň, kedy si poškodený svoje vozidlo prevzal z autoservisu, dochádzalo by k absurdným situáciám. Na uvedenom nič nemení ani údajná bežná prax medzi poisťovňami a autoservismi. Navyše nebolo preukázané, že o domnelú bežnú prax by malo ísť aj v danom prípade, a že autoservis GALIMEX, s.r.o. je obchodným partnerom žalovaného. Nevyhnutný čas nájmu náhradného vozidla je priamo závislý od momentu dodania služby spočívajúcej v oprave vozidla, ktorým je v danom prípade deň 06.11.2024. Poškodený má preto nárok na náhradu nájomného iba počas doby skutočných opráv na poškodenom vozidle. Poisťovateľ nemá povinnosť refundovať náklady za obdobie, kedy už poškodenej nebránili v užívaní vlastného motorového vozidla opravárenské práce. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/71/2021, 4Cob/78/2019 a Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 25Cb/28/2022. Dôvodom na užívanie náhradného vozidla aj po oprave poškodeného vozidla v žiadnom prípade nemôže byť čakanie na vystavenie krycieho listu zo strany poisťovne. Od škodcu nie je spravodlivé bez ďalšieho požadovať, aby nahrádzal poškodenému prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré naďalej užíva aj po skončení opravy vlastného vozidla. Uvedené platí o to viac, že v zákone nie je ustanovená povinnosť poisťovne vydať krycí list a ani len lehota na vydanie krycieho listu. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, keď odôvodnenie nespĺňa náležitosti a súd prvej inštancie sa nevysporiadal s relevantnou procesnou obranou žalovaného, ktorý poukazoval na to, že nájom náhradného vozidla je dôvodný iba do vystavenia faktúry servisu a nevysporiadal sa s ustanovenia zákona o dani z pridanej hodnoty. Súd prvej inštancie tak zjavne zameral svoju pozornosť na skúmanie skutočností, ktoré neboli v konaní sporné či namietané, namiesto posudzovania podstaty sporu a procesnej obrany žalovaného. Žalovaný v priebehu celého konania s odkazom na rozhodovaciu prax súdov namietal nesprávnosť argumentácie, v zmysle ktorej je pre posúdenie oprávnenej dĺžky nájmu náhradného vozidla relevantné doručenie krycieho listu. Je preto prima facie zrejmé, že odmietal aj ďalšiu od toho sa odvíjajúcu argumentáciu. Absencia riadneho a presvedčivého odôvodnenia napadnutého rozsudku v načrtnutých súvislostiach má za následok jeho nepreskúmateľnosť a uvedené závery vyplývajú aj zo zjednocujúceho stanoviska publikovaného pod R 2/2016.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený a zotrúva na všetkých svojich doterajších stanoviskách. Preukázal naplnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, keď preukázal, že konaním klienta žalovaného došlo ku škode na motorovom vozidle poškodenej, v dôsledku čoho si bol poškodený nútený prenajať náhradné vozidlo. Preukázal jednak oprávnenosť nájmu, dĺžku nájmu ako aj dennú sadzbu nájmu. Žalovaným predložené cenníky autopožičovní MIPA Rent, IMPA a Todos majú iné podmienky ako požičiaval žalobca poškodenému náhradné vozidlo. Napríklad žiadajú vopred zaplatiť nájomné alebo zaplatiť zálohu do depozitu a pod. Cena služby je neoddeliteľná od podmienok, za ktorých sa služba poskytuje. Ohľadne dĺžky nájmu, a to v dňoch 07.11. a 08.11.2024 s poukazom na zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty uviedol, že uvedený zákon nemá žiadnu relevanciu pri určovaní oprávnenej dĺžky nájmu náhradného vozidla, pretože jeho účelom je výhradne upravovať vzťah podnikateľa a štátu v oblasti vzniku daňovej povinnosti a fakturačných povinností, nie vzťah poškodeného a škodcu pri náhrade škody. Nie je pravdou, že by dátum vystavenia faktúry automaticky predstavoval deň, v ktorom bolo vozidlo vydané alebo objektívne vydateľné, autoservis nevydá opravené vozidlo skôr než má doručený krycí list potvrdzujúci rozsah a výšku poistného plnenia. Úprava náhrady škody v občianskom práve, najmä § 442 OZ vyžaduje, aby boli poškodenému nahradené účelne vynaložené náklady, ktoré mu vznikli v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Kritéria účelnosti a nevyhnutnosti nákladov sú viazané na to, či poškodený mal možnosť svoje vozidlo reálne používať, nie na administratívne úkony servisu určené pre účely DPH. Ak by bol prijatý výklad žalovaného znamenalo by to, že poškodený musí prevziať vozidlo v deň vystavenia faktúry bez ohľadu na to, či mu servis vozidlo vôbec môže vydať. Rovnako poškodený by musel riskovať nezaplatenie opravy poisťovňou a úhrady zo svojich vlastných zdrojov vysokú sumu. Samotné dokončenie opravy ani vystavenie faktúry neznamená, že poškodený bol oprávnený alebo schopný vozidlo prevziať. Argumentácia žalovaného, že ak by sa za rozhodný považoval deň skutočného prevzatia vozidla, poškodený by teoreticky mohol prevziať

odďaľovať, je umelo vytvorená konštrukcia, ktorá ignoruje právnu realitu. Rovnako nie je pravdou, že by posúdenie dňa skutočného prevzatia vozidla záviselo od „subjektívnych úvah poškodeného“, keď poškodený si auto môže prevziať až vtedy, keď mu ho servis vydá, nie kedy sa žalovaný domnieva, že by si ho hypoteticky prevziať mohol. Rozhodnutia iných súdov sú iba orientačnými a argumentačnými zdrojmi, nie záväznými právnymi normami. Súd prvej inštancie sa dôkladne zaoberal podstatnými právnymi a skutkovými okolnosťami, ktoré majú pre výsledok konania zásadný význam. Žalovaný namietal, že ad absurdum by mohla škodcovi vzniknúť povinnosť hradíť poškodenému používanie náhradného motorového vozidla celé 3 mesiace do skončenia prešetrovania poisťnej udalosti a eventuálne aj ďalších 15 dní do poskytnutia poistného plnenia. 3-mesačná lehota je len maximálnou lehotou na ukončenie šetrenia, nie automatickou dobou. Nemožno pripustiť, aby žalovaný prenášal dôsledky svojej nečinnosti alebo zbytočných prietahov na poškodeného. Súd nevydal prekvapivé rozhodnutie, práve naopak a potvrdzujú to aj ďalšie rozhodnutia, na ktoré poukázal, ako Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/105/2024, 7Co/37/2022, 9Co/119/2024, 9Co/105/2024, 9Co/129/2024, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/86/2024, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023, ako aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 602/2022. Preto obrana žalovaného, že objektívny dôvod ukončenia nájmu náhradného vozidla nie je závislý na prevzatí opraveného vozidla, ale na ukončení opravy, bez ohľadu na to, kedy vystavil oznámenie o poistnom plnení, nie je vzhľadom na skutkové zistenia správny, lebo prenáša na poškodeného náklady, ktoré majú byť kryté poistným plnením. K namietanej arbitrárnosti a svojvoľe súdu prvej inštancie poukázal na základné princípy civilného sporového poriadku, na ktorých stojí tento procesný právny predpis. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý jeden argument strany sporu bola daná podrobná odpoveď. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý súdny proces. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalovaný v replike zotrval na svojich dôvodoch uvedených v odvolaní, ktoré v tejto replike i zopakoval a opätovne na ne poukázal, či už ide o dĺžku nájmu náhradného vozidla ako aj výška denného nájomného. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

14. Žalobca v duplike poukázal na rozhodovaciu prax ohľadne dĺžky nájmu do doručenia krycieho listu ako aj nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 291/2025-56 a na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktoré plne rešpektovali nálezy Ústavného súdu SR. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 sa nezaoberalo posudzovaním dĺžky opravy vozidla. Zotrval rovnako na svojom odvolacom návrhu.

15. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávanej veci vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Odvolacia argumentácia žalovaného je založená na námietkach (i) priznania nájomného za dni po ukončení opravy vozidla (vystavenia faktúry) do vystavenia žalovaným krycieho listu a v tejto súvislosti nedostatočné odôvodnenie, keď sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho argumentáciou ohľadne aplikácie zák.č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, (ii) v námietke výšky denného nájomného a (iii) prenájme náhradného vozidla vyššej kategórie.

18. K prvej odvolacej námietke žalovaného odvolací súd poukazuje na body 37. – 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie s argumentáciou žalovaného náležite vysporiadal, pričom vychádzal zo záverov nálezov Ústavného súdu SR. K vytýkanej vade, že sa

nevysporiadal s ustanoveniami zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty odvolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd nemusí dať odpoveď na všetky námietky strán, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie vo veci (II. ÚS 78/05). Zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty nemá žiadnu relevanciu pri určovaní oprávnenej dĺžky nájmu náhradného vozidla aj s poukazom na nižšie citované nálezy ústavného súdu. Tento výhradne upravuje vzťah podnikateľa a štátu v oblasti vzniku daňovej povinnosti a fakturačných povinností.

19. V konaní nebolo sporné, že poškodené vozidlo po poistnej udalosti poškodený odovzdal do autoservisu dňa 26.08.2024 za účelom opravy poškodení, ktoré jednoznačne vznikli pri škodovej udalosti dňa 25.08.2024 a toto sa nachádzalo v autoservise do 08.11.2024, pričom faktúra za opravu vozidla bola vystavená 06.11.2024, žalovaný vydal krycí list dňa 08.11.2024. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu, a teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou. Ústavný súd SR v náleze č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 konštatoval: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

Ústavný súd SR v náleze č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025 konštatoval, že už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval: „Koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“

20. Odvolací súd sa cíti byť viazaný vyššie citovanými nálezmi. Ústavný súd SR vo vyššie citovanom najnovšom náleze jednoznačne konštatoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. Poškodený bol fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla v čase od 26.08.2024 do 08.11.2024 (vinou poistenca žalovaného) a z tohto dôvodu v uvedenom čase užíval náhradné vozidlo na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom. Pokiaľ nemal poškodený svoje opravené vozidlo vo svojej dispozičnej sfére, toto nemohol užívať

a nemal k dispozícii ani iné vozidlo, bol obmedzený v možnosti užívať vlastné vozidlo. Ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, pričom dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov) treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Servis je oprávnený či už na zmluvnom základe, resp. ex lege zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady opravy.

21. Rovnako sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal s námietkami žalovaného ohľadne výšky denného nájomného a zapožičania vozidla inej kategórie v bodoch 52. – 57. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd len dodáva, že primeranosť ceny zapožičaného vozidla sa skúma v spojení s voľne dostupnou ponukou spoločností ponúkajúcich služby zapožičania motorových vozidiel v danom mieste a čase. Žalovaný predložil cenníky autopožičovní a tieto súd prvej inštancie správne považoval za irelevantné z dôvodov konštatovaných v bodoch 55. a 56. odôvodnenia. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že účelom poskytnutia náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobený dopravnou nehodou. Pričom je nepochybné, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, ktoré bolo zavinené klientom žalovaného. Poškodený prenájmom vozidla odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poistnej udalosti, preto by nebolo spravodlivé požadovať na poškodenom, aby vykonával šetrenie najlacnejšieho primeraného náhradného vozidla a dokonca aj mimo miesta svojho sídla. Napokon žalovaný preloženými cenníkmi nepreukázal, že v danom čase a mieste bolo zároveň aj voľne dostupné vozidlo kategórie poškodeného vozidla.

22. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že rozhodovacia činnosť niektorých odvolacích súdov, na ktorú poukazoval žalovaný nie je záväzná, pretože ide rozhodnutia súdov rovnakej inštancie. Vychádzajúc z uvedeného napadnutý rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď správne vychádzal zo zásady úspechu, potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)